

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องผลกระทบของการจัดห้องเรียนที่มีต่อเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน :
ศึกษากรณีนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน
2. ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเกี่ยวกับการจัดห้องเรียนที่มีต่อเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน
3. ศึกษาปัจจัยทางทฤษฎีเกี่ยวกับอัตตะอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน

ในการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 414 คน โดยส่งแบบสอบถามไปตามโรงเรียนต่าง ๆ 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนปทุมคงคา และโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยจากตารางแจกแจงความถี่ โดยระบุค่าเป็นร้อยละ และการทดสอบ Chi-Square พิจารณาขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจากค่า Gamma

ในการเล่นนผลการวิจัย ผู้ศึกษาแบ่งการนำเสนอตามแนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับอัตตะออกเป็นประเด็นต่าง ๆ 5 ประเด็น ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางสังคม
2. ปัจจัยเกี่ยวกับการประเมินเชิงสะท้อน แบ่งเป็น
 - ปัจจัยเกี่ยวกับการจัดห้องเรียน
 - ปัจจัยเกี่ยวกับการประเมินของบุคคลน้อยสำคัญ
3. ปัจจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทางสังคม
4. ปัจจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคล
5. ปัจจัยอื่น ๆ

สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ มีระดับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนในระดับปานกลาง
2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางสังคมกับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนพบว่า ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางสังคมเพียงตัวเดียว ที่มีความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการจัดห้องเรียน กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนพบว่า การเคลื่อนย้ายสถานที่ทางกายภาพการเรียนเป็นปัจจัยเกี่ยวกับการจัดห้องเรียนเพียงตัวเดียว ที่ไม่พบความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน นอกนั้น เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตน ซึ่งได้แก่ การจัดห้องตามความสามารถทางการเรียน ระดับความสามารถทางการเรียน ของห้องเรียน ตามความคิดของนักเรียนและระดับความสามารถทางการเรียนของห้องเรียนจากการประเมินของครู ตามการรับรู้ของนักเรียน
4. ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการประเมินของบุคคลนัยสำคัญ กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนพบว่า ปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน ซึ่งได้แก่ การรับรู้ การตอบสนองเชิงบวกของครู การรับรู้การตอบสนองเชิงบวกของเพื่อน การยอมรับจากเพื่อนในการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การรับรู้การตอบสนองเชิงบวกของพ่อแม่
5. ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทางสังคมกับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนพบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ซึ่งได้แก่ ระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนจากการเปรียบเทียบกับนักเรียนคนอื่น ๆ ในห้องเรียนเดียวกันระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนจากการเปรียบเทียบกับนักเรียนคนอื่น ๆ ในโปรแกรมเดียวกัน และระดับสถานที่ทางกายภาพการเรียนของห้องเรียน จากการเปรียบเทียบห้องเรียนของนักเรียนกับห้องเรียนอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

6. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของบุคคล กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน ปรากฏว่า ความสามารถทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ กับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรแต่ละตัว ซึ่งได้แก่ ความยึดมั่นผูกพันที่มีต่อโรงเรียนกับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน และเกียรติภูมิแห่งตนในบริบทเฉพาะกับเกียรติภูมิแห่งตนในบริบทรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยกับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียน พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับการประเมินสะท้อนกลับ ซึ่งได้แก่ การรับรู้การตอบล้นองเชิงบวกของเพื่อน มีขนาดความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนสูงสุด และระดับการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยด้านเอกลักษณ์ทางสังคม มีอิทธิพลต่อเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนต่ำสุด ส่วนปัจจัยทางด้านการจัดห้องเรียน มีอิทธิพลกับเกียรติภูมิแห่งตนของนักเรียนค่อนข้างต่ำ